

29
สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การถ่ายภาพแฟชั่น เรื่อง “ต้องห้าม”

FASHION PHOTOGRAPHY TITLED “FORBIDDEN”

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....**78252**
วัน,เดือน,ปี. **26 ก.พ. 2551**

b. 11889317
i. ....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพแฟชั่น เรื่อง “ต้องห้าม”

FASHION PHOTOGRAPHY TITLED “FORBIDDEN”

นางสาวชลิตาภรณ์ ยามูล

Miss CHALITAPORN YAMOON

ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... *Prof. Dr. G. R. R. R.* วันที่ ๔ มิ.ย. ๕๐.....
(อาจารย์พิทักษ์ หนันชัยบุตร)

หัวหน้าภาควิชา..... *Prof. Dr. R. R. R.* วันที่ ๕ มิ.ย. ๕๐.....
(อาจารย์รัศมี รัศมี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพแฟชั่นเรื่อง “ต้องห้าม”

Fashion Photography titled “Forbidden”

ชื่อ

นางสาวชลิตาภรณ์ ยามุก

สาขาวิชา

ถ่ายภาพ

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

พ.ศ. 2549

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์พิงกันต์ ทนันทชัยบุตร

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์เล่มนี้มีที่แรงบันดาลใจมาจากการที่ผู้หญิงมักเป็นฝ่ายที่ต้องปกปิดอารมณ์ความรู้สึก และเป็นเครื่องมือระบายอารมณ์ของเพศชายอยู่เสมอมา ข้าพเจ้าจึงอยากจะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนั้นในรูปแบบของภาพถ่ายโดยให้เกอชานเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่ถูกกระทำ โดยผลงานโดยรวมนั้นจะเป็นภาพที่แสดงอารมณ์ของการที่ได้ถูกห้ามอารมณ์ความรู้สึกของตัวเอง จึงทำให้ภาพที่ออกมามีความเศร้าและเสมือนไร้วิญญาณ ไร้ความรู้สึก และเนื่องจากภาพถ่ายในครั้งนี้เป็นการดึงเอาต่างวัฒนธรรมมาใช้ในงาน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงค้นคว้าและศึกษาช่างภาพที่มีการนำวิธีนี้ไปใช้เป็นกรณีศึกษา Nick Knight เป็นช่างภาพที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งที่มีสิ่งใหม่ในงานของเขา นอกจากนั้นข้าพเจ้าก็ได้ศึกษานักออกแบบเสื้อผ้าของญี่ปุ่นที่ดึงเอาความเป็นญี่ปุ่นออกมาในรูปแบบของเสื้อผ้า เพื่อที่ข้าพเจ้านั้นจะได้เรียนรู้วิธีการถ่ายทอดความเป็นญี่ปุ่นออกมาในผลงานของข้าพเจ้าได้ และศิลปนิพนธ์เล่มนี้เป็นผลงานที่ได้กลั่นกรองเอกลักษณ์ของความเป็นเกอชาน แต่ก็ยังมีความร่วมสมัยได้อย่างลงตัว ซึ่งผลงานชิ้นนี้อาจเป็นกรณีศึกษาหรืออาจเป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้ที่ศึกษาศิลปนิพนธ์เล่มนี้ ได้ไม่มากนัก

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์เล่มนี้เป็นผลงานที่ข้าพเจ้าได้เลือกเป็นงานสุดท้ายในการที่จะก้าวมันไคชีวิต ไปอีกหนึ่ง
ขั้น ผลงานเหล่านี้ไม่อาจเกิด ได้เลยถ้าหากข้าพเจ้าไม่ได้เป็นข้าพเจ้า

ขอขอบคุณสำหรับเหตุการณ์ต่างๆที่ผ่านเข้ามาในชีวิตทั้งเรื่องดีและไม่ได้ ที่ได้หล่อหลอมข้าพเจ้า
ให้เป็นอย่างทุกวันนี้ได้

ขอขอบคุณเพื่อนๆทุกคนที่ข้าพเจ้ารู้จักที่คอยเป็นที่พึ่งพิงและพึ่งพาได้คอยให้เสียงหัวเราะ
ตลอดเวลา 4 ปีที่ผ่านมา และขอให้เสียงหัวเราะเหล่านั้นก้องกังวานอยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้า
ตลอดไป

ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอนให้ข้าพเจ้าได้เปิดตามองโลกนี้ได้อยากเต็มตามากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณพ่อและแม่ที่ได้มอบความรักและคอยเคียงข้างตลอดชีวิตของข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณพระเจ้าที่ได้ทรงประทานความสามารถ สติปัญญา และพระพรที่เทไหลหลั่งลงมา
สู่ข้าพระองค์ ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงมอบเหตุการณ์ต่างๆเข้ามาในชีวิตของข้าพระองค์ที่ได้เปิดตา
เปิดใจของข้าพระองค์ให้เข้าใจถึงเหตุผลของการเกิดมาเป็นชลิตาภรณ์ ยามูล

สุดท้ายนี้ขอให้พระเจ้าทรงประทานพระพรให้แก่ทุกคน ขอให้ความรักอย่างไม่ต้องการสิ่งตอบแทน
นี้กระจายถึงกันทุกคน ขออธิษฐานและขอขอบพระคุณพระองค์ ขอให้พระเกียรติทั้งสิ้นถวายแด่
พระองค์ ในพระราชนามขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า เอเมน

นางสาวชลิตาภรณ์ ยามูล

คำนำ

โครงการถ่ายภาพแฟชั่นชิ้นนี้เป็นผลงานที่ได้มาจากแรงบันดาลใจของข้าพเจ้าที่มีต่อการกดขี่ทางเพศที่มีตั้งแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน ซึ่งข้าพเจ้าจึงอยากที่จะถ่ายทอดออกมาเป็นภาพที่มีความสวยงาม และอยู่ในรูปแบบของแฟชั่น ที่ไม่ใช่แค่เพื่อสนองเสื้อผ้า แต่ทำให้สอดคล้องแนวคิดที่มีต่อสังคม เข้าไปด้วย ซึ่งข้าพเจ้าจึงเลือก เกอิชามาใช้ในงาน เนื่องจากญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีความเจริญทั้งทางด้าน เทคโนโลยีและมีวัฒนธรรมที่เก่าแก่เป็นเอกลักษณ์ แต่ถึงกระนั้นผู้หญิงก็ยังคงอยู่เบื้องหลังผู้ชายอยู่ดี

และเนื่องจากเกอิชานี้ข้าพเจ้าให้พวกเธอเป็นสัญลักษณ์ของผู้หญิงที่ต้องคอยให้ความสุขแก่ผู้ชาย โดยที่เธอนั้นจะต้องปิดบังความรู้สึก พวกเธอนั้นมีข้อห้ามมากมายในการที่จะเป็นเกอิชา และหนึ่งในนั้นก็คือการทำอะไรตามใจตนเอง หรือเอาตนเองเป็นที่ตั้ง และการที่จะรักใคร่สักคนนั้นก็เป็นไปได้

สำหรับเกอิชา การที่ถูกห้ามรักและห้ามที่จะรักมันเป็นเรื่องที่น่าสงสารและทรมานจิตใจเป็นอย่างมาก ดังนั้นโครงการถ่ายภาพชิ้นนี้จึงอยากที่จะนำเสนอการถ่ายภาพที่แสดงถึงจิตใจที่ถูกห้าม โดยการถ่ายภาพจะมีชื่อว่า “ต้องห้าม” ซึ่งข้าพเจ้าหวังว่าโครงการนี้จะเป็แรงบันดาลใจให้กับหลายท่านในการทำงานชิ้นอื่นๆต่อไป

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	ฉ
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมา	1
1.2 แรงบันดาลใจ	1
1.3 วัตถุประสงค์ในการศึกษา	1
1.4 แนวทางการศึกษา	1
1.5 ขั้นตอนการทำงาน	2
2. เนื้อหา	
2.1 ประวัติศาสตร์ศิลปะญี่ปุ่น	3
2.2 ลักษณะเด่นของศิลปะญี่ปุ่น	4
2.3 ประวัติศาสตร์เกอิชา	6
2.4 กลุ่มศิลปินเนอร์ญี่ปุ่นในยุค 80	9
2.5 ประวัติของ Nick Knight	14
2.6 บทสัมภาษณ์ Nick Knight	15
2.7 บทวิเคราะห์	18
3. การเตรียมการ	
3.1 เป้าหมาย	21
3.2 การเตรียมความพร้อมก่อนถ่าย	21
3.3 อุปกรณ์	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

3.4 การจัดแสง	22
3.5 เสื้อผ้า	23
3.6 แบบ	25
3.7 Styling	27
3.8 แบบร่าง	28
4. ขั้นตอนการผลิต	29
5. บทสรุป	
5.1 บทสรุป	45
5.2 ปัญหา	46
5.3 ข้อเสนอแนะ	47
บรรณานุกรม	48
ประวัติผู้เขียน	49

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่ 1 ตัวอย่างผลงานศิลปะญี่ปุ่นโบราณ	3
รูปที่ 2 ภาพตัวอย่างภาพวาดสีน้ำอิมเพรสชันนิสที่ได้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมจากต่างชาติ	3
รูปที่ 3 การจัดสวนแบบญี่ปุ่น คาระเซนซุขุ และถ้วยชงชา	4
รูปที่ 4 ภาพทิวทัศน์และสัตว์	5
รูปที่ 5 ภาพอักษรประดิษฐ์.....	5
รูปที่ 6 ภาพผลงานที่นำเอาความน่าเกรงขามและแข็งแกร่งมาใช้ในการงาน	6
รูปที่ 7 เกอิชาในช่วงต้นศตวรรษที่ 17	8
รูปที่ 8 การแต่งหน้าของเกอิชา	8
รูปที่ 9 รูปแบบทรงผม	8
รูปที่ 10 ภาพชุดกิโมโน	9
รูปที่ 11 Issey Miyake	10
รูปที่ 12 ผลงานการออกแบบบางส่วนของ Issey Miyake	12
รูปที่ 13 Rei Kawakubo	12
รูปที่ 14 ผลงานการออกแบบบางส่วนของ Comme des Garçons	14
รูปที่ 15 Nick Knight	14
รูปที่ 16 ภาพผลงานบางส่วนของ Nick Knight	16
รูปที่ 17 Devon Aoki , Visionaire's Fashion 2000	18
รูปที่ 18 ภาพงานการออกแบบของ Yoshi Yamamoto “RED” ในปี 1998	19
รูปที่ 19 ภาพงานการออกแบบของ Yoshi Yamamoto “RED” ปี 1998	19
รูปที่ 20 ภาพปกศิลปิน Bjork จากอัลบั้ม Homogenic	20
รูปที่ 21 ตัวอย่างโทนสีของภาพที่ต้องการ โดยช่างภาพ Mile Aldridge	22
รูปที่ 22 แผนผังการจัดไฟ	23
รูปที่ 23 เสื้อผ้าเกอิชาแบบดั้งเดิม	24
รูปที่ 24 ตัวอย่างเสื้อผ้าของนักออกแบบที่นำเสนอความเป็นญี่ปุ่นในงาน	24
รูปที่ 25 เสื้อผ้าที่ใช้ในงาน	25

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

รูปที่ 26 นางแบบ Luiza	25
รูปที่ 27 นางแบบ Juliane	26
รูปที่ 28 ตัวอย่างการแต่งหน้า	27
รูปที่ 29 แบบทรงผม	27
รูปที่ 30 แบบร่าง	28
รูปที่ 31 ตัวอย่างงานบางส่วน	29
รูปที่ 32 ภาพผลงานจริง	32

๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมา

ศิลปะของผู้ปุ่นนั้นมีมากมายหลายประเภทไม่ว่าจะเป็นทางด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ และส่วนมากศิลปินจะเลือกได้โดยความสมัครใจของคน แต่มีศิลปินแบบหนึ่งที่ไม่มีสิทธิ์แม้แต่ที่จะเลือกนั่นก็คือเกอิชา เกอิชาเป็นศิลปินที่เกี่ยวกับการให้ความบันเทิงทั้งหลาย อาทิเช่น ศิลปะการรำ รำ ศิลปะการแต่งกาย การแต่งหน้า ศิลปะการชงชาเป็นต้น

ข้าพเจ้ามองเกอิชาว่าเป็นเหมือนกับชิ้นงานศิลปะที่มีชีวิตที่สวยงาม ดังนั้นข้าพเจ้าจึงอยากจะนำเอาความสวยงามของเกอิชาไม่ว่าจะเป็นการแต่งหน้า หรือว่าการรำรำนั่น มาถ่ายทอดให้เป็นภาพแพชั่น โดยการศึกษาวิธีที่ช่างภาพนำเอาต่างวัฒนธรรมมาใช้ในงาน

1.2 แรงบันดาลใจ

ได้มาจากการที่ผู้หญิงต้องถูกกดขี่ เป็นเครื่องมือที่คอยให้ความบันเทิงกับผู้ชายในหลายยุคหลายสมัย ข้าพเจ้าจึงอยากที่จะถ่ายทอดอารมณ์แทนผู้หญิงเหล่านั้นว่ามีความรู้สึกเช่นไร ให้ออกมาในลักษณะของภาพถ่าย

1.3 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. ศึกษากระบวนการคิดของช่างภาพ Nick Knight ที่นำเอาต่างวัฒนธรรมมาใช้ในการถ่ายภาพ
2. ศึกษาการผสมผสานสไตล์เสื้อผ้าของกลุ่มนักร้องแบบเสื้อผ้าในยุค 80
3. ศึกษาการใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสม

1.4 แนวทางการศึกษา

ต้องการศึกษาวิธีการที่ช่างภาพใช้ในการถ่ายภาพที่นำเอาต่างวัฒนธรรมมาใช้และรวมถึงการใช้สัญลักษณ์ทั้งการจัดองค์ประกอบ การจัดแสงเพื่อให้สื่อถึงอารมณ์ในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อสาร โดยการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

1.5 ขั้นตอนการทำงาน

1. ค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ นิตยสารและระบบสารสนเทศ
2. นำข้อมูลที่ได้มาประเมินความเป็นไปได้ในการถ่ายภาพ
3. หาข้อมูลเพิ่มเติมโดยการศึกษาความเป็นมาเพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่เราจะถ่ายภาพ โดยให้มีทัศนคติต่อสิ่งที่เรากำลังศึกษาด้วยเพื่อเราจะได้ทราบว่าเราต้องการที่จะถ่ายภาพเพื่อให้อารมณ์ของภาพโดยรวมเป็นอย่างไร
4. ศึกษาในเรื่องของการแต่งหน้า เสื้อผ้า และสไตล์ของเสื้อผ้า
5. ประยุกต์เสื้อผ้า การแต่งหน้า และฉากโดยดูความสวยงามและความเหมาะสมลงตัวของภาพโดยรวม
6. ร่างแบบตัวอย่าง
7. ศึกษาการจัดแสง การจัดฉากให้มีอารมณ์ของภาพโดยรวมมีความกลมกลืนกัน
8. ติดต่อบริษัท เตรียมฉาก ติดต่อช่างแต่งหน้า ทำผม สไตลิ่ง
9. ถ่าย ครั้งที่ 1
10. แก้ไข ครั้งที่ 1
11. ถ่าย ครั้งที่ 2
12. แก้ไข ครั้งที่ 2
13. ส่งงาน

บทที่ 2 เนื้อหา

2.1 ประวัติศาสตร์ศิลปะญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่นเป็นที่ทราบกันเป็นอย่างดีว่าเป็นประเทศที่มีอารยธรรมมาแต่ช้านาน กว่าหนึ่งหมื่นปีก่อนคริสตกาลจนถึงปัจจุบัน ที่ได้หล่อหลอมความเป็นเอกลักษณ์ ลักษณะที่มีความเฉพาะตัว และความหลากหลายประเภททางด้านศิลปกรรม อาทิเช่น เครื่องปั้นดินเผา ประติมากรรมที่ทำจากไม้และเงิน จิตรกรรมที่ใช้น้ำหมึกวาดลงบนกระดาษและผ้าไหม เป็นต้น

ตามประวัติศาสตร์ ญี่ปุ่นนั้นได้มีการติดต่อกับประเทศอื่นเล็กน้อยมาก นั่นจึงทำให้ญี่ปุ่นได้พัฒนา ชิมชับ ผสมผสาน ทั้งความเป็นญี่ปุ่นและอิทธิพลจากต่างประเทศทั้งทางด้านศาสนาพุทธ อิทธิพลที่มาจากการค้าของจีน หรือการเปิดตลาดการค้าของ โปรตุเกสและฮอลแลนด์

รูปที่ 1 ตัวอย่างผลงานศิลปะญี่ปุ่น โบราณ

รูปที่ 2 ภาพตัวอย่างภาพวาดสีน้ำอิมเพรสชันนิสที่ได้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมจากต่างชาติ

ซึ่งญี่ปุ่นนั้นมักจะมีคามเรียบง่าย ที่บ่งบอกถึงความเข้าใจในธรรมชาติของชีวิต ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากนิกายเซน ทั้งนี้ศิลปินได้ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะต่างๆเช่นศิลปะการจัดสวน จิตรกรรม ศิลปะการต่อสู้ ศิลปะการชงชา เป็นต้น ล้วนแล้วแต่มีความเป็นเอกลักษณ์ทั้งสิ้น และในงานของชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

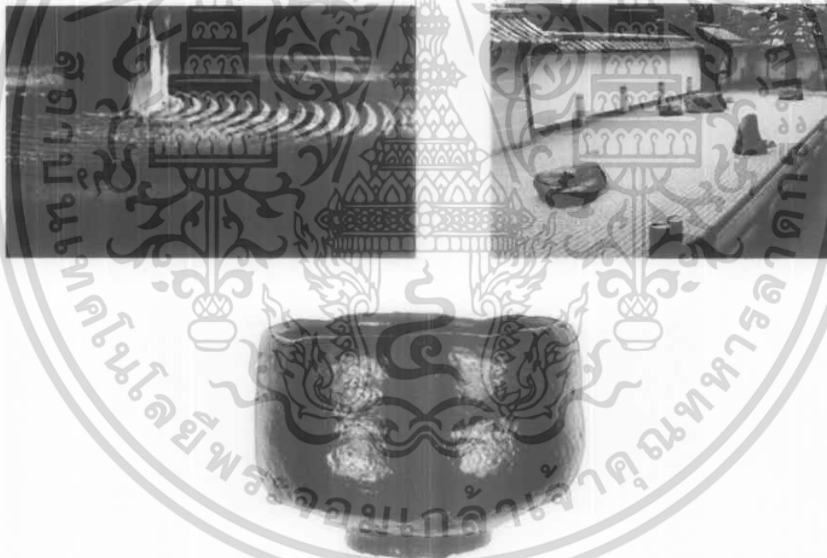
ตะวันตกก็มีการนำเอาลักษณะของภาพพิมพ์ญี่ปุ่นมาเป็นแรงบันดาลใจในงานจิตรกรรม หรือที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในยุคของศิลปะ

2.2 ลักษณะเด่นของศิลปะญี่ปุ่น

ศิลปะของญี่ปุ่นนั้นมีความเป็นเอกลักษณ์ดังต่อไปนี้

1. ความเรียบง่าย และสมดุล

ความเรียบง่ายในการใช้ชีวิตสื่อในงานศิลปะ โดยการจัดองค์ประกอบ เส้นสาย สามารถพบได้ในงาน อย่างเช่นการจัดสวนแบบญี่ปุ่น “คาเรเซนซุย (Kare-sen-sui)” ที่เป็นนามธรรมมากที่สุดในการจัดสวนแบบญี่ปุ่นที่ได้รับอิทธิพลจากพุทธนิกายเซน โดยการจัดสวนประเภทนี้จะนำเสนอในการลอกเลียนแบบธรรมชาติ แทนทิวทัศน์ของธรรมชาติเช่น เทือกเขาลำธาร ป่าไม้เป็นต้น หรือนอกจากนั้นก็ยังมีการปั้นดินเผา ถ้วยที่ใช้ในการชงชาเป็นต้น

รูปที่ 3 การจัดสวนแบบญี่ปุ่น คาเรเซนซุย และถ้วยชงชา

2. เข้าถึงธรรมชาติ

ศิลปะญี่ปุ่นส่วนมากนั้นจะเล่าเรื่องถึงความเป็นไปของธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการชื่นชมความงามจากธรรมชาติ เช่น ภาพวิวทิวทัศน์ของป่าไม้ ทะเล และภูเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4 ภาพทิวทัศน์และสัตว์

3. ความงดงามอ่อนโยน

ในชิ้นงานทุกชิ้นงานของศิลปะญี่ปุ่นนั้นจะมีความอ่อนโยนซ่อนอยู่เสมอ ไม่ว่าจะด้วยรูปทรงหรือว่า ลวดลาย แต่เราสามารถสังเกตได้ง่ายในศิลปะการประดิษฐ์อักษรที่จะแสดงถึงความอ่อนช้อยได้อย่างดี

รูปที่ 5 ภาพอักษรประดิษฐ์

4. ความแข็งแกร่ง

ส่วนมากจะพบในงานที่เกี่ยวกับนักรบซามูไรหรือข้าราชการ ชนชั้นสูงหรือศาสนา ซึ่งเราสามารถจะสังเกตได้จากการตกแต่งด้วยสีแดงหรือ การทำสีหน้า ท่าทางให้มีความคูดัน มีความน่าเกรงขาม จะสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนในการแสดงต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6 ภาพผลงานที่นำเอาความน่าเกรงขามและแข็งเกร่งมาใช้ในงาน

2.3 ประวัติศาสตร์ของเกอิชา

เกอิชาก็เป็นศิลปินเช่นกัน คำว่า “Gei” แปลว่า ศิลปะ ดังนั้น “Geisha” จึงอาจมีความหมายว่า “บุคคลที่มีชีวิตอยู่ได้โดยศิลปะ”¹ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นศิลปินแต่พวกเขาก็ไม่สามารถให้แสดงความรู้สึกได้ ศิลปะของพวกเขาเน้นมาครวัดความมีคุณค่า โดยการทำให้พร้อมเพรียงกัน และไม่ใช่ว่าจะให้ทำตามต้นแบบแก่นั้นแต่จะต้อง ให้เป็นต้นแบบได้อย่างไม่มีที่ติ เกอิชานั้นไม่ได้เป็นศิลปินที่สร้างศิลปะ แต่ศิลปะต่างหากที่สร้างพวกเขาขึ้นมา ในโลกของเกอิชานั้นเป็นโลกที่อยู่ภายใต้ใบหน้าสีขาวที่ทาไว้มีความหมายเหมือนหน้ากาก แต่งปากที่บรรจงวาดด้วยสีแดงที่หมายถึงปิดปากเงียบ ทำผมที่เป็นเอกลักษณ์และกิโมโนอย่างดีเพื่อความสวยงามอย่างที่สุด ในโลกของเกอิชาเป็นเหมือนโลกที่ล่องลอยไปไร้กาลเวลา ภายนอกทุกสิ่งมีแต่สิ่งสวยงาม ไปหมดหากแต่เบื้องหลังนั้น ไม่สามารถทำตามใจตัวเองได้มีข้อห้ามสำหรับเกอิชาอยู่หลายอย่างอาทิเช่น เกอิชาไปเป็นเจ้าของใครไม่ได้ ไม่มีสิทธิ์หึงหวง ทำตามอำเภอใจได้ ห้ามปฏิเสธลูกค้า ต้องยินดีทำทุกสิ่งที่ลูกค้าต้องการเป็นต้น เกอิชาจึงอาจเป็นสัญลักษณ์ของการกค้ทางเพศได้อย่างดี แต่ด้วยความที่มีเอกลักษณ์และความสวยงามที่สะดุดตา นี้เองที่ทำให้เกอิชาเป็นที่รู้จักของคนทั่วโลกและเป็นเหมือนสิ่งที่ทุกคนนึกถึงเมื่อกล่าวถึงประเทศญี่ปุ่น

เกอิชามักถูกจะเข้าใจผิดจากคนทั่วไปไม่ว่าจะเป็นคนต่างชาติหรือคนชาติเดียวกันก็ตามว่าเป็นโสเภณีชั้นสูง อันที่จริงเกอิชาในสมัยก่อนก็มีการขายบริการทางเพศให้กับลูกค้าในบางโอกาส แต่หน้าที่หลักของเกอิชาจริงๆแล้วคือทำให้ความบันเทิงแก่ลูกค้าเช่น การเล่นดนตรีที่ไพเราะ การเอาอกเอาใจเป็นต้น ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์กับพวกเขานั้นซึ่งเป็นผู้ที่มีฐานะดี ที่สามารถจะจ่ายค่าเรียนหรือค่าใช้จ่ายที่แสนแพงของเกอิชาได้ ซึ่งบางครั้งก็อาจจะแต่งงานแล้ว ความรักระหว่างเกอิชากับ

¹ จาก http://www.immortalgeisha.com/ig/beauty_01.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้อุปถัมภ์นั้นเป็นความรักแบบที่ไม่ใช่เรื่องของกรรมเพื่อแลกกับการมีฐานะทางการเงินที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่มีความซับซ้อนและไม่เป็นที่เข้าใจแม้กระทั่งชาวญี่ปุ่นเองก็ตาม

ถ้าหากจะกล่าวถึงเกอิชาสิ่งที่ไม่อาจมองข้ามไปได้เลยนั่นก็คือการแต่งกายที่มีงดงามและมีเอกลักษณ์เด่นชัด เริ่มจากการแต่งหน้าที่เป็นที่จดจำ นั่นก็คือการที่ทาหน้าขาว ทาริมฝีปากสีแดงสด ทาสีแดงและดำรอบดวงตาและคิ้ว โดยนิยมจะแต่งหน้าก่อนที่จะใส่กิโมโนซึ่งขั้นตอนแรกจะเป็นการทาขี้ผึ้งหรือน้ำมันลงบนผิว ซึ่งเรียกว่า “Binsuke-abura” ต่อมาก็ทาแป้งขาวที่ผสมด้วยน้ำโดยใช้แปรงไม้ไผ่ทา ซึ่งทำให้แป้งขาวนี้บริเวณใบหน้า คอ และหน้าอกและเว้นไว้ 2-3 ที่ให้อยู่ในรูปทรงของตัว “W” หรือ “V” ที่บริเวณคั่นคอ มันเป็นบริเวณที่เชื่อว่าเป็นการเชิญชวนทางเพศ และนอกจากนั้น การที่เว้นไม่ทาแป้งบริเวณช่วงไรผม ก็ทำให้รูปทรงเหมือนกับการใส่หน้ากาก จากนั้นก็เขียนตาด้วยสีแดงและดำ ปากนั้นทาด้วยแปรงขนาดเล็ก เกอิชามักจะไม่ทาริมฝีปากให้เต็มเพื่อให้สีขาวนั้นยังคงเห็น

เกอิชาจะสวมกิโมโนที่มีราคาแพงตลอดเวลา ยิ่งโอบิผ้าคาดเอวก็ต้องมีความงดงามสดใส มากกว่าตัวกิโมโนเพื่อดึงดูดความสนใจทางเพศ โดยสีสันและความหนาแน่นก็จะขึ้นอยู่กับฤดูกาลอาทิเช่น ในฤดูหนาวเกอิชาสามารถสวมกิโมโนเพิ่มอีกชั้นเพื่อกันหนาว

เกอิโกะจะสวมนาเกอูบานหรือชุดใต้กิโมโนเป็นสีขาว ไมโกะจะสวมชุดที่เป็นลวดลายสีแดงและขาว นอกจากนั้นก็ยังจะต้องใส่รองเท้าและปิดบังเท้าในทุกๆที่ อาทิเช่น ถ้าออกข้างนอกก็ต้องสวมรองเท้าแบบหนึ่ง อยู่ในบ้านก็ต้องสวมถุงเท้า ดังนั้นทั้งชุดของเกอิชาจะสามารถเห็นส่วนที่เป็นผิวเปลือยเปล่าจริงๆก็คือบริเวณคั่นคอ ที่ไม่ได้ทาแป้ง ยังจะเพิ่มความเซ็กซี่ให้กับเกอิชา

ทรงผมของเกอิชาในประวัติศาสตร์นั้น บางช่วงไม่เกล้าผมและบางช่วงก็เกล้าผมและตั้งแต่ ศตวรรษที่ 17 ก็ได้เกล้าผมขึ้นเป็นทรงชิมาดะ ซึ่งมี 3 แบบหลักๆด้วยกัน แบบแรกทากะ ชิมาดะ เป็นทรงที่มีเกล้าเกล้าเฉพาะเด็กสาวหรือ โสค แบบที่สองชูบุชิ เป็นทรงสำหรับผู้ที่มีอายุ และยูอิวาตะเป็นทรงที่เกล้าขึ้นด้วยริบบิ้น ทรงนี้คล้ายกับลูกพีชผ่าครึ่งซึ่งทรงนี้จะทำเฉพาะไมโกะเท่านั้น หรือบางครั้งเรียกทรงนี้ว่า “โมโนวาเระ” หรือ “ทรงลูกพีชผ่าครึ่ง” ซึ่งทรงผมนี้จะสื่อถึงอวัยวะเพศของผู้หญิงที่เชิญชวนทางเพศต่อผู้ชาย ทรงผมนี้จะตกแต่งด้วยหวีและปิ่นปักผม

เกอิชานั้นจะต้องเรียนศิลปะการให้ความบันเทิงทุกแขนงที่จำเป็น เช่นการรำฟัด การชงชา วิธีการเอาอกเอาใจลูกค้าเพื่อให้เขาได้รับความสะดักสะบายมากที่สุด

รูปที่ 7 เกอิชาในช่วงต้นศตวรรษที่ 17

รูปที่ 8 การแต่งหน้าของเกอิชา

รูปที่ 9 รูปแบบทรงผม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำใช้

รูปที่ 10 ภาพชุดกิโมโน

2.4 กลุ่มศิลปะหุ่นญี่ปุ่นในยุค 80

การออกแบบเครื่องแต่งกายนั้นมีความคงเดิมกันจนถึงปัจจุบัน ซึ่งในการออกแบบนั้นก็กระทบโดยขึ้นอยู่กับหลายอย่าง อาทิเช่น ทางด้านสถาปัตยกรรม วิถีชีวิต การเมือง วัฒนธรรมเป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ถ่วงกรองความคิดในการออกแบบเหล่านั้นออกมา ถึงจะให้กล่าวง่าย ๆ ก็คือการที่นักออกแบบเสื้อผ้าจะออกแบบเสื้อผ้าออกมาแต่ละตัวนั้น มันก็เป็นเหมือนบทสรุปของสังคมและวัฒนธรรมนั่นเอง

เนื่องจากช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ประเทศในแถบยุโรปนั้นต้องการปรับปรุงและฟื้นฟูประเทศและไม่มีเงินทุนที่จะจ้างแรงงานที่ประเทศของตนได้ พวกเขาจึงย้ายฐานการผลิตมาในทวีปเอเชียเพราะเป็นทวีปที่แรงงานต่ำและมีคุณภาพดี อย่างไรก็ตามญี่ปุ่นเป็นประเทศหนึ่งที่ชาติตะวันตกเลือกเป็นฐานการผลิตเสื้อผ้า ดังนั้นญี่ปุ่นจึงพยายามออกแบบเสื้อผ้าขึ้นมาและในช่วงนั้นเอง ก็มีนักออกแบบเสื้อผ้าที่ต้องการแสดงความเอกลักษณ์ และแสดงที่มาของตัวเองของเขาออกมา ไม่ใช่การออกแบบในแบบตะวันตกอีกต่อไป ดังกลุ่มนักออกแบบต่อไปนี้

รูปที่ 11 Issey Miyake

เป็นดีไซน์เนอร์ที่นำความเปลี่ยนแปลงมาสู่วงการแฟชั่นในยุค 80 เป็นผู้ที่น่าเอาสไตส์ตะวันตก มารวมกับตะวันออก แล้วก็ได้สไตส์แบบใหม่ที่เป็นในแบบของเขาเองที่มีความโดดเด่น ในกลิ่นอายของ ญี่ปุ่น โดยที่เขาเอาผ้าของญี่ปุ่นมาผลิตเป็นผลงาน ดังนั้นเขาจึงเริ่มทดลองและเลือกที่จะนำเอาความเป็น ญี่ปุ่นมาผสมผสานให้ได้เป็นงานศิลปะชิ้นใหม่เกิดขึ้น เป็นเครื่องแต่งกายในแบบที่เขาเรียกชิ้นงานของเขาว่าเป็น “ประติมากรรมจากชิ้นผ้า”²

มิยาเกะนั้นเกิดที่เมืองฮิโรชิมา ประเทศญี่ปุ่นในปี 1938 มิยาเกะนั้นอายุได้ 7 ปีตอนที่อเมริกาทิ้งระเบิดที่ฮิโรชิมา นำสงสารที่แม่ของเขาได้รับบาดเจ็บจากผลไฟไหม้จากครั้งนั้นและตายใน 4 ปีให้หลัง และนั่นก็เป็นครั้งแรกที่เขาได้เห็นเสื้อผ้าแบบตะวันตก

มิยาเกะอยากเป็นนักออกแบบเสื้อผ้าเสมอมาและในปี 1959 เขาได้เข้าเรียน graphic arts ที่มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงของ โตเกียว Tama Art University ซึ่ง 5 ปีหลังจากนั้น ในช่วงต้นปี 1965 เขาได้ย้ายไปอยู่ที่ปารีสเพื่อเติมเต็มฝันของเขา

เขาได้ก่อตั้งสตูดิโอออกแบบในปี 1970 และได้เริ่มแสดงผลงานเขาที่งาน Paris Collections ในปี 1973 พื้นฐานการออกแบบของมิยาเกะเป็นการออกแบบโดยการ ใช้ผ้าชิ้นเดียวและนำมาสร้างช่องว่างระหว่างรูปร่างของมนุษย์กับชิ้นผ้าที่ใส่อยู่ เขาเป็นคนที่ได้ทำสายกำแพงระหว่างท้องถื่นพื้นบ้าน การพัฒนาการ งานฝีมือและเทคโนโลยีสมัยใหม่ และนำมาใช้ได้อย่างสมดุล

PLEATS PLEASE เกิดขึ้นเมื่อปี 1993 เป็นที่ออกแบบเสื้อผ้าร่วมสมัยที่รวบรวมเทคโนโลยี ประโยชน์การใช้สอยและความงามเข้าด้วยกัน PLEATS PLEASE ได้จัดแสดงผลงานที่ Pompidou Center ปารีส และนั่นเป็นตัวอย่างแรกของการออกแบบ

2

จากบทความ <http://www.timeasia.com> โดย Sarah Templeton

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปี 1998 มียาเกะได้เริ่มทำโครงการใหม่ที่มีชื่อว่า A-POC (A Piece of Cloth) เขาทำร่วมกับ คาอิ ฟูจิฮาระ(Dai Fujiwara) และทีมนักออกแบบหน้าใหม่ เขาต้องการที่จะท้าทายการออกแบบที่จะนำเอาคอมพิวเตอร์เทคโนโลยีมาผสมกับเสื้อผ้า ด้วยการฉีกทอ มียาเกะจึงได้ก่อตั้ง Miyake Issey Foundation ที่อยู่ภายใต้การดูแลของ กระทรวงศึกษาธิการและวิทยาศาสตร์ ในกฎหมายฉบับของปี 2004

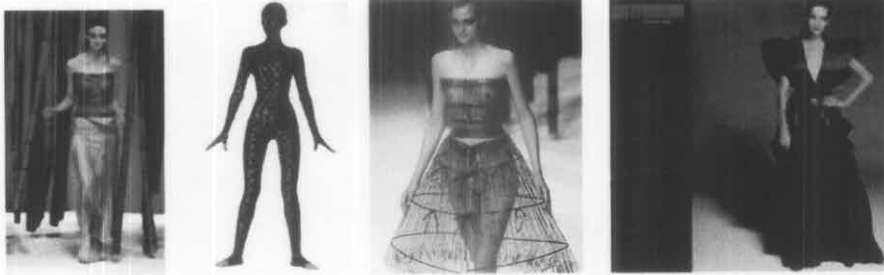
ผลงานบางส่วน

- Issey Miyake
- Issey Miyake Permanente
- Asha by MDS
- Issey Miyake Plantation (men's wear)
- Issey Miyake PLEATS PLEASE, since 1990
- Issey Miyake Cotton (diffusion)

ตัวอย่างรางวัลที่เคยได้รับ

- Japan Fashion Editor's Club Award (1974)
- Pratt Institute, New York Award for Creative Design (1980)
- International Award of the Council of America Fashion Designers (1984)
- Neiman-Marcus Award (1984)
- Best Collection presented by a Foreign Designer-Award of Les Oscars 1985 de la Mode ,Paris (1985)
- Award of the Japanese magazine for the textile industry Senken Shimbun (1986)
- Mainichi Newspaper Fashion Awards (1977,1984 and 1996)

นอกจากการออกแบบเสื้อผ้าแล้วมียาเกะยังได้ออกแบบกระเป๋า เฟอร์นิเจอร์ตกแต่งบ้าน และจักรยาน

รูปที่ 12 ผลงานการออกแบบบางส่วนของ Issey Miyake

Comme Des Garçons

รูปที่ 13 Rei Kawakubo

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน นักออกแบบเสื้อผ้าริเอะ คาวากูโบ ผู้ก่อตั้ง Comme des Garçons เกิดที่โตเกียวในปี 1942 ซึ่งเธอนั้นไม่ได้รับการเรียนมาทางด้านออกแบบเสื้อผ้าโดยตรง แต่เธอได้เรียนทางด้านศิลปกรรมและวรรณคดี และเธอก็ได้แรงบันดาลใจจากสิ่งที่เธอเรียนมาในการออกแบบลายผ้า และหลังจากที่ได้จบการศึกษาคาวากูโบได้ทำงานที่บริษัทสิ่งทอและเธอได้เริ่มทำงานเป็นสไตลิสต์อิสระในปี 1967

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำใช้

ในปี 1973 เธอได้ก่อตั้งบริษัทของเธอเอง “Comme des Garçons Co., Ltd” ที่ประเทศญี่ปุ่น แรกเริ่มเธอได้ออกแบบแค่เสื้อผ้าสตรี และคาวาอุโบได้เริ่มออกแบบเสื้อผ้าบุรุษในปี 1978 สองปีต่อมาเธอได้ย้ายไปปารีสและได้แสดงผลงานของเธอในวงการแฟชั่นในแต่ละฤดู และในเวลาเดียวกันนั้นเธอก็ได้เปิดตัวห้องเสื้อแห่งแรกในปารีส และหลังจากที่เธอได้ย้ายไปปารีสเสื้อผ้า Comme des Garçons ก็ได้เป็นที่รู้จักไปทั่วโลก

Comme des Garçons เป็นเสื้อผ้าที่ไม่ใช่เสื้อผ้าแฟชั่น และบางครั้งก็ได้ทำลายโครงสร้างผ้าที่เคยมีมา ผ้าที่เธอใช้หลักๆจะให้โทนสีดำ ,เทาเข้ม และขาว และมักจะใส่คู่กับรองเท้าบูทคอมแบท

งานออกแบบของเธอเน้นได้แรงบันดาลใจโดยนักออกแบบหน้าใหม่เช่น the Belgian Martin Margiela และ Ann Demeulemeester รวมถึงนักออกแบบออสเตรีย Helmut Lang คาวาอุโบได้เป็นสมาชิกของ the Chambre Syndicale du Pret-a-Porter

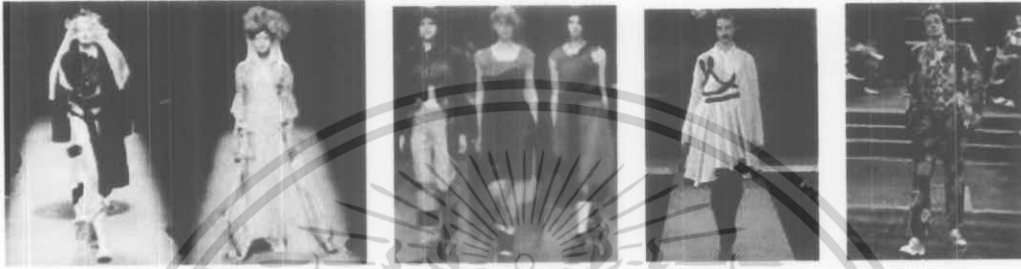
ผลงานบางส่วน

- Comme des Garçons
- Comme des Garçons Homme (since 1978)
- Comme des Garçons Tricot (since 1981)
- Comme des Garçons Robe de Chambre (since 1981)
- Comme des Garçons Homme Deux (since 1987)
- Comme des Garçons Noir (since 1987)
- Comme des Garçons Shirt

ตัวอย่างรางวัลที่เคยได้รับ

- Mainichi Newspaper Award, Tokyo (1983, 1987)

ริเอะ คาวาอุโบเป็นผู้ที่ริเริ่มพร้อมกับอิเซ มียาและคาวาอุโบ มีความคิดว่าเสื้อผ้าที่สวมใส่นั้นไม่จำเป็นจะต้องเป็นผ้าสำหรับสวมใส่เท่านั้น เขาจึงทดลองใช้อย่างอื่นเช่น กระดาษ พรมเป็นต้น มาผสมผสานได้ผลงานที่มีความแปลกใหม่และเป็นเอกลักษณ์ที่มีความเป็นของตัวเองและรวมถึงมีความเป็นญี่ปุ่นอยู่ในงานของเขาด้วย

รูปที่ 14 ผลงานการออกแบบบางส่วน ของ Comme des Garcons

2.5 ประวัติของช่างภาพ Nick Knight

รูปที่ 15 Nick Knight

นิก ไนท์ เขาเกิดในปี 1958 เขาเป็นช่างภาพที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งของโลกที่ได้ก่อตั้ง Show studio เขาเป็นคนที่ชื่นชอบในการทดลองหาสิ่งใหม่มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน ไนท์เป็นดูแลให้กับ SHOWstudio เป็นสตูดิโอที่แรงบันดาลใจให้กับช่างภาพมากมาย เขาได้รับรางวัลมากมายจากงานภาพประกอบในนิตยสารต่างๆมากมาย อาทิเช่น Vogue ,Dazed and Confused, i-D , The Face and visionaire รวมถึงการถ่ายภาพแฟชั่นและโฆษณา ให้กับลูกค้าเช่น Calvin Klein ,Christian Dior ,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำใ้ใช้

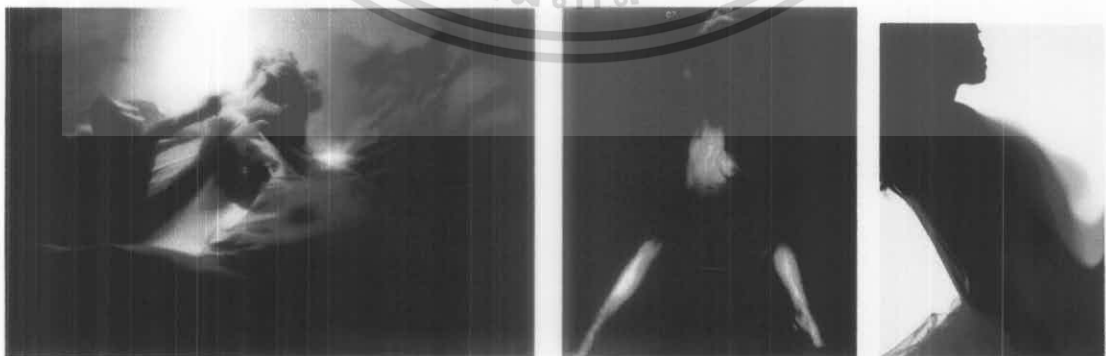
Alexander McQueen ,Levis Strauss ,Yohji Yamamoto และ Yves Saint Laurent รวมถึงภาพปกอัลบั้มให้กับศิลปินต่างๆ เช่น Bjork ,David Bowie, Massive Attack และ Kylie เป็นต้น ในฐานะช่างภาพนิค ไนท์ เป็นคนที่ทำให้ความงามของภาพเป็นสิ่งที่ท้าทายในการทำงาน ในปี 1982 เขาได้ตีพิมพ์หนังสือเล่มแรกของเขาที่มีชื่อว่า “Skinheads” หลังจากนั้นก็มี Nick Knight : a twelve year retrospective และ Flora ที่เป็นภาพชุดดอกไม้ ซึ่งทั้งสองเล่มนี้ได้มี Schirmer Mosel เป็นผู้ตีพิมพ์ให้ ผลงานของเขาได้จัดแสดงในสถาบันนานาชาติที่เช่น Victoria & Albert Museum , Saatchi Gallery , The Photographers Gallery และ Hayward Gallery and Tate Modern เขายังได้ผลิตผลงานติดตั้ง ชุด “Plant Power” ที่ Natural History Museum ในลอนดอน

การคิดค้นสิ่งใหม่และเทคโนโลยี เป็นสิ่งที่รับใช้ความคิดสร้างสรรค์ทางด้านศิลปะของนิค ไนท์ ได้อย่างดี เขาเป็นช่างภาพชาวอังกฤษที่ได้สร้าง visual sculptures ที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงกันระหว่างการถ่ายภาพแบบเดิมกับ ดิจิทัล อาร์ต(digital art) ด้วยระบบ ทั้งหมดกลั่นกรองจนทำให้เกิดงานที่เรียกกันว่า “conceptual art” ด้วยการใช้สีอันสดใส ภาพนามธรรมทำให้ภาพนั้นเหมือนกับได้ดู ร่ายมนต์

เขาได้สอนให้กับสถาบันหลายๆที่ เช่น Victoria & Albert Museum , Royal Collage of Art , Manchester College of Art และ Institute Francais De La Mode ในปัจจุบันนิคอาศัยอยู่กับครอบครัวในลอนดอนกับภรรยาอีก 3 คน

ตัวอย่างรางวัลที่เคยได้รับ

- Honorary Fellowship จาก Bournemouth & Poole College of Arts and Design (1998)
- Honorary Master of Arts จาก Anglia Polytechnic University (2000)
- Webby Award : Best Fashion Site in the World (2003)

Nakasha Prince

รูปที่ 16 ภาพผลงานบางส่วนของ Nick Knight

2.6 บทสัมภาษณ์ของ Nick Knight จาก เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2006

ถามโดยมาติน พาร์: เมื่อคุณได้ถ่ายภาพแฟชั่น คุณคิดว่างานนี้เป็นงานของคุณเองหรือเป็นงานของลูกค้า? (Question by Martin Parr, Photographer)

นิก ไนต์: อันที่จริงผมไม่เคยแบ่งแยกมัน ผมเห็นว่ามันเป็นการสื่อสารที่ผมได้พยายามที่จะเข้าใจโลกของเขา ไม่ใช่เพื่อเข้าใจผู้ที่ตั้งหรือเจ้าของแต่เข้าใจในนามของลูกค้าไม่ว่าจะเป็น จอห์น กาลิอาโน, อเล็กซานเดอร์ แมกควีน หรือว่าเจโล ต่างก็เป็นลูกค้า และงานเหล่านี้ผลก็เห็นว่ามันเป็นเหมือนกับบทสนทนา เหมือนเป็นซีรีส์ของการสนทนาซึ่งแต่ละบทสนทนานั้นก็มีซีรีส์ของความสัมพันธ์อยู่ด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าผมจะทำงานในระดับองค์กรที่ใหญ่พอสมควรแต่ผมก็หาความสัมพันธ์ของอารมณ์ในงานผมด้วย และนั่นทำให้ผมต้องทำงานกับคนเดิมๆ ซ้ำแล้วซ้ำอีก

โยชิ ยามาโมได้ 10 ซีซั่น จอห์น กาลิอาโน ประมาณ 9 ปี ผมรู้สึกดีกับคนพวกนี้และนั่นก็เป็นเหตุผลที่ผมทำงานกับเพียงคนไม่กี่คน ในชีวิตของคุณก็เช่นกัน คงอยากจะทำกับคนเพียงไม่กี่คน

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ถามโดยแอนดรูว์ อีเลียต ; คุณคิดว่างานของคุณเป็นงานศิลปะหรือไม่? (Question by Andrew Elliot)

นิก ไนค์ : เป็นคำถามที่ผมไม่เคยถามตัวเองเลย เพราะมันไม่ใช่สิ่งที่ถ้าผมหาคำตอบแล้วมันจะช่วยผมในการทำงานขึ้นต่อไปได้ มันไม่ได้ช่วยให้ผมเข้าใจงานผมมากขึ้นเลย ผมทำงานเพราะผมต้องทำ และผมต้องการทำมันเท่านั้นเอง

ถามโดยจอห์นนี่ , เม็กซิโก: อะไรที่ทำให้คุณเกิดแรงบันดาลใจ? (Question by Johnny, Mexico)

นิก ไนค์ : ทุกอย่างให้แรงบันดาลใจกับคุณ มันอาจจะเป็นการที่คุณเห็นผู้ชายที่ป้ายรถประจำทาง หรืออาจเป็นสารคดีทางทีวีในตลอนดิก หรือว่าเป็นบทสนทนาในการคุยโทรศัพท์ หรือในบางสิ่งบางอย่างที่บางคนบอกคุณ แต่ผมคิดว่ามันเป็นมากกว่าแรงบันดาลใจ จริงๆแล้วผมคิดว่าแรงบันดาลใจเป็นเหมือนเชื้อเพลิงของแรงปรารถนา

ถามโดยชาลลอต คอททอน : อะไรที่เป็นแรงผลักดันให้คุณต้องการที่จะทดลองกับการผลงานใหม่ๆ (Question by Charlotte Cotton , Art and Commerce)

นิก ไนค์ : พยายามที่จะทำในสิ่งที่ไม่เคยเห็นมาก่อน

ถามโดยเพนนี่ มาติน : เสียใจในภาพยนตร์ “Chop Suey” บรูส วีเบอร์(Bruce Weber) ได้บอกว่าช่างภาพ “จะถ่ายให้สิ่งนั้นไม่สามารถจะเป็นไปได้” 27ปี หรือ จากปีที่คุณได้ถ่ายภาพมา อะไรที่ทำให้คุณผ่านมาได้ มาถึงในจุดที่คุณไม่เคยมาถึง? (Question by Penny Martin, SHOWstudio)

นิก ไนค์ : ทุกสิ่งนั้นเป็นไปได้ นี่เป็นเส้นทางของชีวิตที่ไม่มีแรงปรารถนา ผมไม่มีสิ่งที่ผมอยากถ่ายที่สุดเลย เหตุผลหนึ่งคือผมคิดว่ามันเป็นการทดลอง การถ่ายภาพ Skinhead เป็นบางส่วนของ การทดลองของผม ซึ่งผมไม่สามารถทำมันสำเร็จได้ถ้าหากไม่มีกำลังใจในการถ่ายภาพของผม นั่นคือการที่ภาพเหล่านั้นมาถูกไปในสถานที่ที่คุณไม่เคยผ่านมาก่อน มันเริ่มต้นจากการที่ผมคิดในสิ่งที่ไม่เคยมีใครเห็นหรือว่าทดลองมาก่อน อาจเปรียบได้กับตาตุ่มของอาคิลิส (Achilles heel) คือเป็นสิ่งที่อยู่แล้วแต่เราไม่ได้สนใจมัน และถึงแม้ว่าคนส่วนใหญ่จะคาดหวังว่าจะเห็น ในสิ่งที่เป็นอย่างจริง ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากสำหรับการทำความเข้าใจการถ่ายภาพ

ถามโดยเจมส์ เทรแกสเคส : ส่วนไหนของอาชีพคุณที่เป็นสิ่งที่มีค่า และทำไมถึงไม่มีการแสดงงาน? (Question by James Tregaskes)

78252

นิต ไนค์ : ส่วนที่ผมคิดว่ามีค่ามักจะยังไม่ถึง ผมตื่นเต้นกับสิ่งที่ผมยัง ไม่ได้ทำ ซึ่งผมไม่ได้รู้สึกต่อสิ่งที่ผมได้เคยทำมาในอดีตนั้นเป็นเพราะว่ามันเป็นความทรงจำ ความทรงจำเป็นที่ๆปลอดภัย บางเหตุการณ์ที่ได้สะท้อนออกมา ก็ไม่ใช่สิ่งที่สำคัญมากมายหรือทำให้เรากระชุ่มกระชวย แต่เป็นสิ่งที่ทำให้เราคิดที่จะทำบางอย่าง ผมมั่นใจว่าไม่มีอารมณ์หรือความรู้สึกที่เหมือนกันเลยตั้งแต่อดีตจนถึงอนาคต นั่นก็เป็นเหตุผลที่ว่าทำไมผมถึงมีงานแสดงน้อยมาก และเพราะว่าผมยังตื่นเต้นที่ได้ทำงานใหม่ๆ ในตอนนี้ ผมไม่ได้เห็นว่างานผมเป็นด้วยรางวัลแต่ผมเห็นว่ามันเป็นการสนทนา และผมไม่คิดว่าภาพถ่ายเป็นการแสดงผลงานที่ดีที่สุดในห้องแสดงงาน ผมไม่ได้รู้สึกดีที่ได้เห็นมันอยู่ในนั้น สิ่งที่น่าตื่นเต้นที่สุดคือ การเห็นภาพถ่ายผ่านป้ายโฆษณาในรถยนต์ หรือการได้เห็นผ่านหน้านิตยสาร หรือการที่ได้มองออกไปนอกหน้าต่างแล้วเห็น มันเป็นสิ่งที่ส่งถึงได้อย่างมีพลังมาก เมื่อเวลาที่มันกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน

2.7 บทวิเคราะห์

ในงานส่วนใหญ่ของช่างภาพนิต ไนค์ เป็นงานที่สื่อถึงแนวคิดเป็นหลัก วิธีการทำงานของเขาจะเหมือนกับการทดลอง มีการหาข้อมูล และทดลองเทคนิคอยู่ตลอดเวลา

รูปที่ 17 Devon Aoki , Visionaire's Fashion 2000

อย่างภาพนี้เป็นงานที่เขาได้ถ่ายให้กับ Rei Kawakubo ให้กับห้องเสื้อ Comme des Garçons โดยที่นิตนั้นได้ใช้โทนสีของภาพที่เหมือนกับเป็นภาพของญี่ปุ่นโบราณและมีการจัดองค์ประกอบอย่างเรียบง่าย สามารถเปรียบเทียบได้จากภาพญี่ปุ่นโบราณ โดยสามารถสังเกตได้ว่า การจัดองค์ประกอบที่มีความเรียบง่าย โทนสีและน้ำหนักของภาพจะมีความใกล้เคียงกันทั้งภาพ

รูปที่ 18 ภาพงานการออกแบบของ Yoshi Yamamoto “RED” ในปี 1998

นี่เป็นภาพจาก Yoshi Yamamoto นิคเลือกที่จะทำภาพให้เห็นเพียงเป็นรูปทรง เป็นจีนๆ ไม่เปิดรายละเอียดของภาพทั้งหมด แต่จะเลือกที่จะเน้นบางส่วนให้โดดเด่นขึ้นมา ซึ่งให้ความรู้สึกของภาพคล้ายกับภาพเขียนของญี่ปุ่นทางด้านขวามือ ที่เน้นโชว์ชุดกิโมโนและชายผ้าทางด้านหลัง ซึ่งนิกได้สามารถเลือกนำมาใช้กับเทคนิคการตกแต่งภาพได้อย่างดี โดยเขาทำให้ภาพของเขานั้นมีความเป็นญี่ปุ่นและร่วมสมัยในเวลาเดียวกัน

รูปที่ 19 ภาพงานการออกแบบของ Yoshi Yamamoto “RED” ปี 1998

ผลงานชิ้นนี้ของ นิก ไนค์ เป็นงานที่ทำทายทางด้านเทคนิคเป็นอย่างมาก เพราะใช้เทคนิคของการตกแต่งภาพให้ได้พอดี และได้ผลลัพธ์ใหม่ๆ ที่น่าสนใจ ทั้งเขายังใส่ความเป็นญี่ปุ่นลงไปในงานได้อย่างลงตัว ซึ่งเขาคิดความเป็นญี่ปุ่นของห้องเสื้อนี้ โดยการจัดองค์ประกอบภาพให้เหมือนกับภาพวาดญี่ปุ่น ตัวอย่างเช่นภาพเขียนทางด้านขวา ที่มีการเอี้ยวตัวมองไปด้านหลังเหมือนกัน

รูปที่ 20 ภาพปกศิลปิน Bjork จากอัลบั้ม Homogenic

จากการสังเกตภาพเขียนญี่ปุ่นแล้ว พบว่าส่วนภาพเขียนในสมัยโบราณจะไม่วาดรูปด้านหน้าตรงๆ เลย แต่ว่าถึงอย่างไรก็ตามนิค ก็สามารถถ่ายภาพหน้าปกอัลบั้มนี้ได้อย่างมีเอกลักษณ์ เมื่อดูโทนสีและน้ำหนักของภาพ Bjork โดยรวม จะพบว่าภาพนั้นมีโทนสีและน้ำหนักเท่ากันตลอดทั้งภาพ ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับภาพเขียนโบราณแล้วจะพบความเชื่อมโยงกันของทั้งสองภาพได้อย่างชัดเจน

โดยสรุปแล้ว นิค ในทศ มีผลงานที่เราไม่สามารถคาดเดาสไตล์ที่แท้จริงของเขาได้ เพราะเขานั้นเน้นไปที่การถ่ายโดยเหมือนเป็นงานทดลอง ไม่หยุดหรือยึดติดกับเทคนิคใดๆ ซึ่งทำให้เราไม่สามารถจับเอาสไตล์ของเขามาได้ แต่เราสามารถศึกษาวิธีที่เขาคิดและนำเสนอได้ เช่นการนำเสนอต่างวัฒนธรรมมาเสนอ โดยให้มีความร่วมสมัย ที่เขาทำได้อย่างลงตัวและได้ภาพที่มีผลลัพธ์ที่แปลกตาและแปลกใหม่

ซึ่งเขาเองก็ไม่หยุดอยู่เพียงเท่านั้น เขายังคงสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา

บทที่ 3 การเตรียมการ

3.1 เป้าหมาย

เนื่องจากโครงการถ่ายภาพชุดนี้มีชื่อว่า “ต้องห้าม” และเราต้องการที่จะสื่อถึงต้องห้ามแล้ว ก็คงเป็นเรื่องที่ต้องฝืนใจ และการฝืนใจนั่นเอง ก็จะทำให้เรานั้นรู้สึกเสรำ กัดคันและเมื่อเรานั้นไม่อาจที่จะเลือกได้ต้องห้ามใจตลอดเวลา จึงทำให้เรานั้นเหนื่อยหน่าย และไร้วิญญาณขาดชีวิตชีวา

เป้าหมายของโครงการนี้ต้องการให้ผลงาน โดยรวมออกมามีกลิ่นอายของเอเชียที่มีสีสันฉูดฉาด และอารมณ์ของภาพก็จะอยู่ในอารมณ์ที่เสรำ หม่นหมอง ซึ่งจะขัดแย้งกับสีของภาพทั้งหมด เพื่อต้องการที่จะสื่อถึงสิ่งที่ถูกซ่อนเบื้องลึกภายในจิตใจที่ถูกปิดบังและต้องห้ามอยู่

ซึ่งผลงานทั้งหมดจะมีภาพใหญ่จำนวนประมาณ 10-12 ภาพ และจะนำมาประกอบเป็นรูปเล่มภาพประกอบ ซึ่งเมื่อนำภาพทั้งหมดมาจัดวางองค์ประกอบเป็นรูปเล่มแล้ว คาดว่าภาพทั้งหมดจะสื่ออารมณ์ของผลงาน ได้ดียิ่งขึ้น

3.2 การเตรียมความพร้อมก่อนถ่าย

ตารางการทำงาน

15 ธ.ค. - 3 ม.ค.	ติดต่อเรื่องชุด นางแบบ Sketch และ back digital
6 ม.ค.	Preproduction
8 ม.ค. - 12 ม.ค.	แก้ไขและหาข้อมูลในการทำงานเพิ่มเติม
18 ม.ค. - 19 ม.ค.	Set Lighting และ Set ฉาก
23 ม.ค.	ถ่ายครั้งที่ 1
25 ม.ค. - 26 ม.ค.	แก้ไขตกแต่งภาพและอัดผลงาน
27 ม.ค.	ส่งผลงานครั้งที่ 1
29 ม.ค. - 2 ก.พ.	เตรียมการเพิ่มเติมเพื่อการถ่ายในครั้งที่ 2
8 ก.พ.	Set Lighting และ Set ฉาก
9 ก.พ.	ถ่ายครั้งที่ 2

12 ก.พ. - 16 ก.พ.

แก้ไขและตกแต่งภาพทั้งหมด อัปเดตภาพ

17 ก.พ.

ส่งผลงาน

3.3 อุปกรณ์

- กล้อง Mamiya RZ
- Lens Mamiya 90 mm. และ 127 mm.
- หัวไฟแฟลช Arora 600 ww. 4 หัว
- โคม 2
- Barn Door 1
- Snoot 1
- C-stand 4
- ขาดังไฟ 7
- ขาดังเล็กขนาด 1 ฟุต 1
- ขาดังกล้องใหญ่ 1
- Back Digital Phase One 16 ล้านพิกเซล และ Back Digital Leaf 16 ล้านพิกเซล
- ผ้าดำ 2
- เจลสี (ส้ม, น้ำเงิน, ม่วง, ชมพู, แดง และ เหลือง)
- รมสะท้อน 2

3.4 การจัดแสง

การจัดแสงในการถ่ายภาพของโครงการนี้ต้องใช้เทคนิคการจัดแสงโดยใช้ เจลสี เพื่อต้องการที่จะสื่อถึงอารมณ์ที่มีความขัดแย้งและรุนแรงอยู่รอบๆตัว

รูปที่ 21 ตัวอย่างโทนสีของภาพที่ต้องการ โดยช่างภาพ Mile Aldridge

โดยจะจัดแสงให้สีของแสงนั้นผสมรวมกันจะทำให้เกิดผลลัพธ์ใหม่เกิดขึ้น และก็ทำให้ภาพมีอารมณ์ของความขัดแย้งกันของสี ที่เกิดขึ้น ซึ่งแผนผังการจัดแสงของงานทั้งหมดจะจัดไฟที่ตำแหน่งเดิมทั้งหมด แต่ว่าจะมีการเปลี่ยนเจตสีเท่านั้น และมีการใช้ไฟแฟลชเปิดที่ใบหน้าของแบบ เพื่อไม่ให้ทั้งภาพเป็นสีกลืนกัน ไปทั้งภาพและยังต้องการเน้นที่ใบหน้าอันเป็นสีขาวของเกอิชาด้วย

รูปที่ 22 แผนผังการจัดไฟ

3.5 เสื้อผ้า

การเลือกใช้เสื้อผ้าในงานนั้น เลือกเอาเสื้อผ้าของเกอิชาเป็นหลัก และทำการดัดแปลงและออกแบบให้มีความร่วมสมัยอยู่ด้วย ส่วนเสื้อผ้าที่ใช้เป็นเสื้อผ้าที่มีความโปร่งแสง และมีสีสันที่ดูฉลาด โดยจะเลือกใช้สีไม่มาก และไม่มีลวดลาย เพื่อต้องการให้เห็นถึงเนื้อผ้าและแสงที่ตกกระทบบนเสื้อผ้าที่ทำให้เกิดมิติใหม่ขึ้นมา และรูปทรงของเสื้อผ้าจะมีความเป็นญี่ปุ่นกับลักษณะเฉพาะตัว นำส่วนนั้นมาผสมกับชุดเสื้อผ้าสมัยใหม่ ซึ่งเสื้อผ้าที่ออกมานั้นก็จะเป็นเสื้อร่วมสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำ

ส่วนสิ่งที่เราคิดความเป็นญี่ปุ่นเอามาใส่ในเสื้อผ้าก็อาทิเช่นการวิธีการใส่เสื้อผ้าของเกอิชาที่มีการเปิดที่ต้นคอ หรือการใส่ผ้าคาดเอวหรือโอบิให้ยาวลงมา ซึ่งการสังเกตและศึกษาการแต่งกายของเกอิชาแบบดั้งเดิมก็สามารถทำให้ ออกแบบเสื้อผ้าได้อย่างเข้าใจมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 23 เสื้อผ้าเกอิชาแบบดั้งเดิม

เมื่อสังเกตจากการแต่งกายของเกอิชา จะพบเอกลักษณ์ของเกอิชาอยู่ 4 อย่างคือ

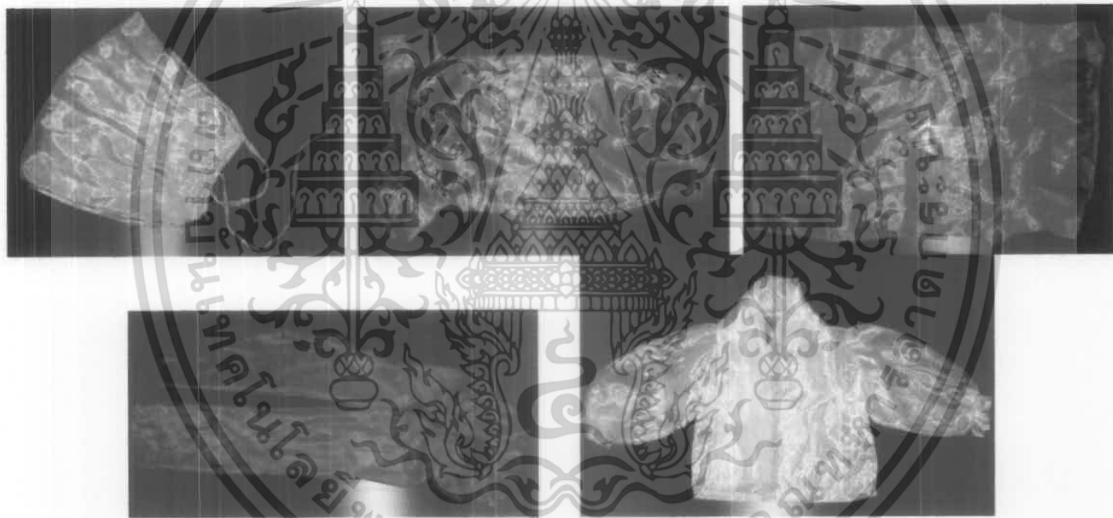
- มีการเปิดต้นคอ เพื่อให้เห็นส่วนต้นคอที่ไม่ได้ทาแป้งขาว
- ต้องมีผ้าค่อโอบิยาวออกมาทางด้านหลัง
- มีชายผ้าเหลือกองที่บริเวณเท้า
- เสื้อผ้ามืดสีล้วนดูฉูดฉาด

และ 4 อย่างนี้ก็จะนำมาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าที่ใช้ในงาน

รูปที่ 24 ตัวอย่างเสื้อผ้าของนักออกแบบที่นำเสนอความเป็นญี่ปุ่นในงาน

รูปที่ 25 เสื้อผ้าที่ใช้ในงาน

3.6 แบบ

แบบที่ต้องการใช้ในงาน ต้องเป็นแบบที่มีรูปร่างสมส่วน ใบหน้าที่เรียว และมีดวงตากกลมโต สามารถแสดงอารมณ์ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำ 25

Luiza @ RED Modelling

รูปที่ 26 นางแบบ Luiza

Height 172
 Bust / Chest 31.5"
 Waist 24"
 Hips 34"
 Dress / Collar 2
 Shoes 37
 Hair Black
 Eyes Black

Juliane @ CHIC Models

รูปที่ 27 นางแบบ Juliane

Height 173
 Bust 35"
 Waist 26"
 Hip 37"
 Hair Brown

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำใ้ใช้

Eyes   Brown
 Shoes   39

3.7 Styling

การแต่งหน้า ต้องมีสีสันทันทีจุดคาดและมีลายเส้นที่เห็นเป็นเส้นชัดเจน คล้ายการแต่งหน้าของเกอิชา
 ที่จะตกแต่งใบหน้าแบบไม่มีการใช้โทนสี จะทาลิปปากเดี่ยว และการทาปากก็ยังคงความเป็น
 เอกลักษณ์ของเกอิชาเอาไว้โดยทาปากเพียงบางส่วนของปากเท่านั้น

รูปที่ 28 ตัวอย่างการแต่งหน้า

ทรงผม ตามจริงแล้วทรงผมของเกอิชาต้องเกล้าขึ้นหรือที่เรียกว่า “ทรงชิมาดะ” แต่ว่าโครงการนี้
 เป็นการประยุกต์ให้มีความร่วมสมัยดังนั้น เราจึงหาทรงที่มีความคล้ายคลึงกับทรงชิมาดะ นั่นก็คือทรง
 ผมบ๊อบสั้น เป็นผมม้าสั้นๆ เพื่อให้มีความลงตัวและร่วมสมัย

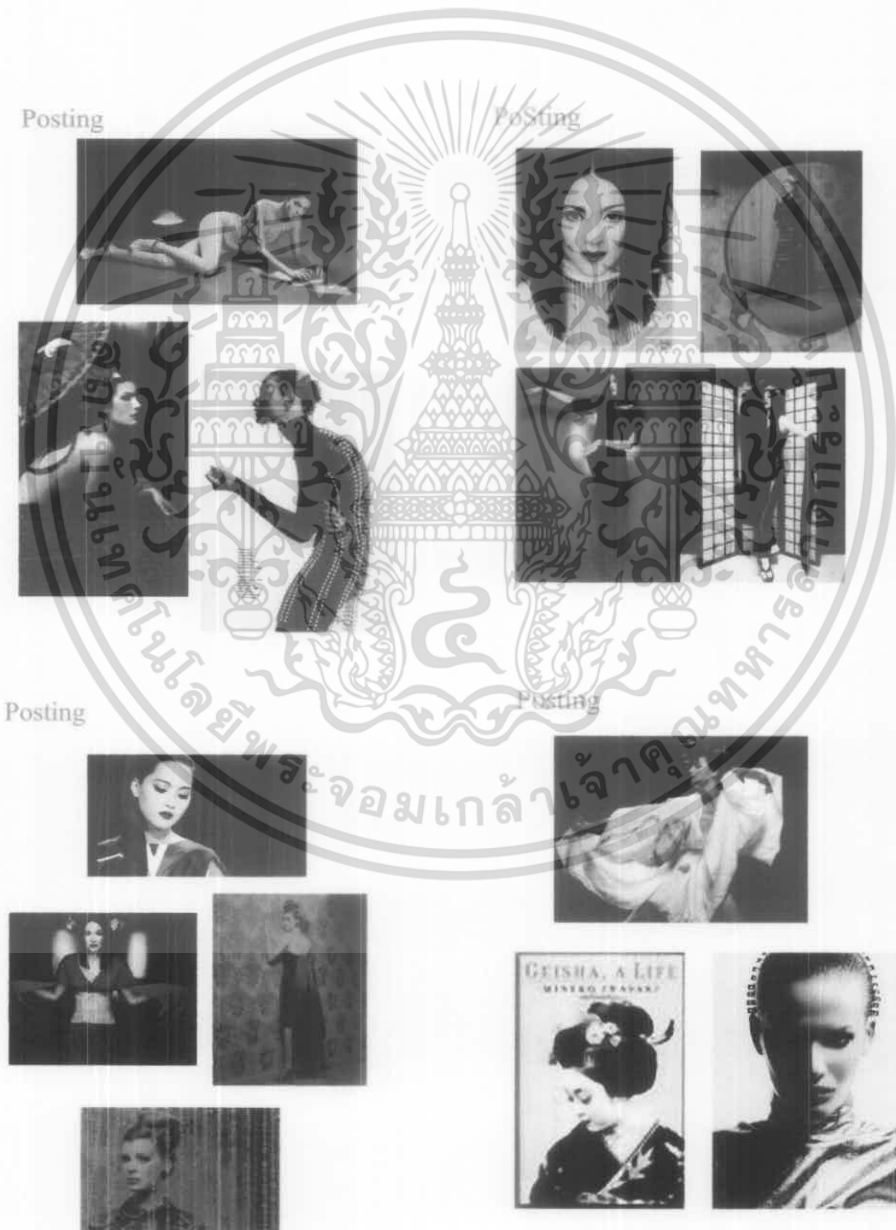

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำ 27

รูปที่ 29 แบบทรงผม

3.8 แบบร่าง

วิธีการร่างนั้นจะร่างโดยการนำภาพตัวอย่าง มาดูประกอบกับตัวอย่างของการจัดแสง และแผนผังการจัดแสง ซึ่งการจัดแสงนั้นตำแหน่งไฟจะไม่เปลี่ยนแปลงอยู่แล้ว ดังนั้นเราจึงไปเน้นที่การจัดวางท่าได้อย่างเต็มที่ และในการจัดทำทางของแบบนั้นก็อ้างอิงจากภาพตัวอย่างดังต่อไปนี้

รูปที่ 30 แบบร่าง

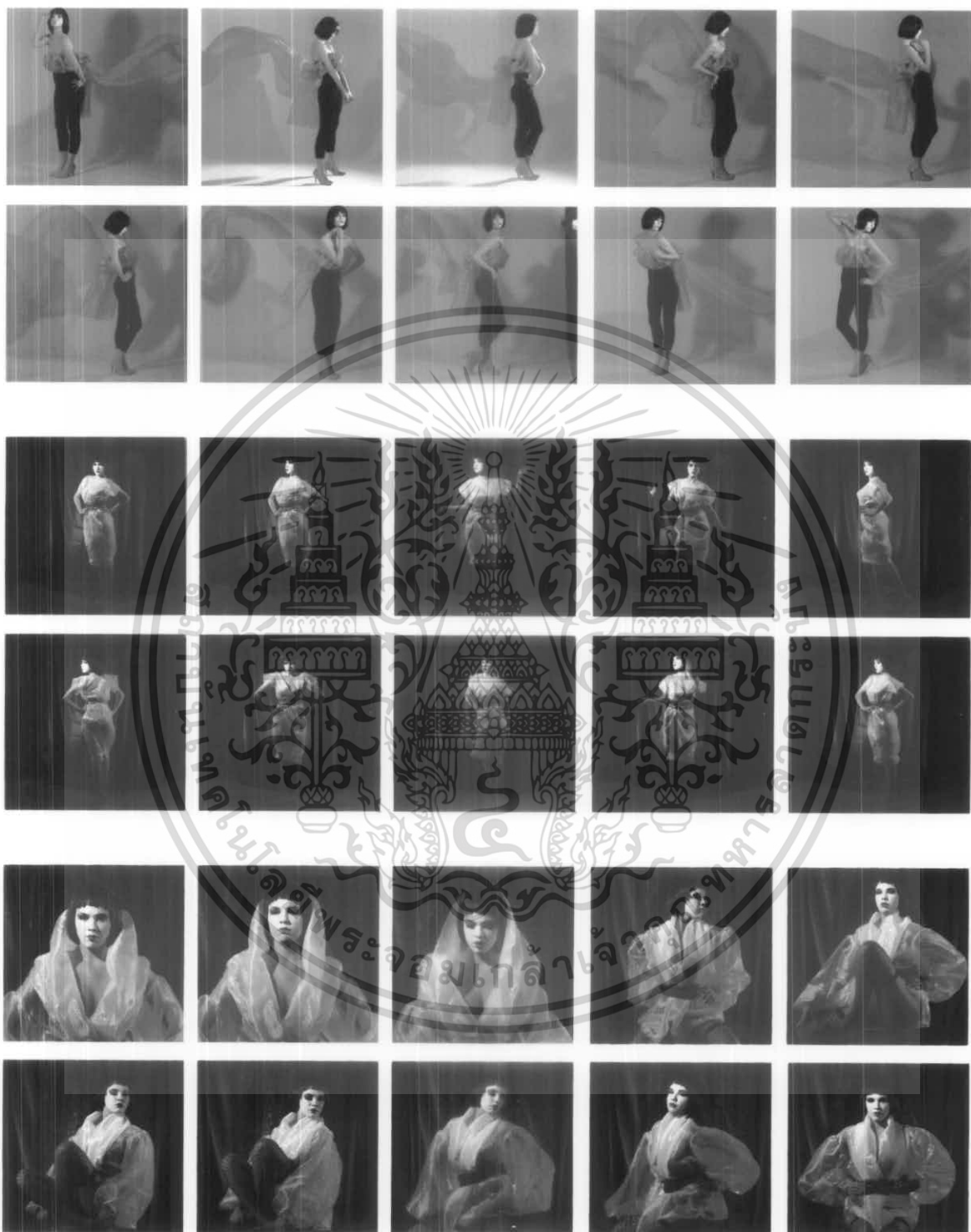
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำ

บทที่ 4 ขั้นตอนการผลิต

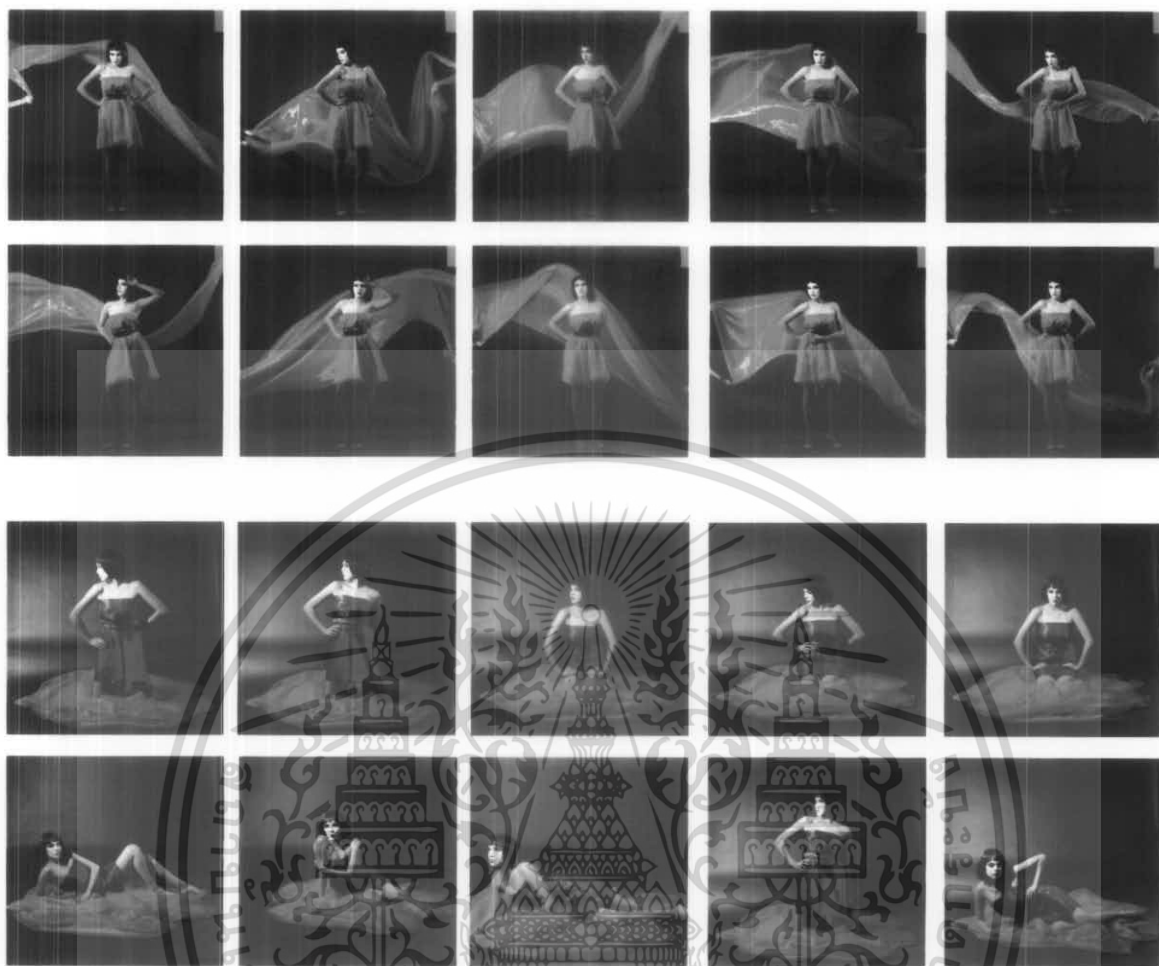
ในช่วงเวลาการทำงานนั้นจะใช้เวลาในการถ่าย 2 วัน ซึ่งจะทำให้การแบ่งออกเพื่อไม่ให้มีเวลาที่จะสามารถแก้ไขได้ ซึ่งหลังจากที่ถ่ายเสร็จในแต่ละครั้งก็จะทำการตกแต่งภาพ โดยที่ภาพทั้งหมดที่ถ่ายในครั้งแรกและครั้งที่สองมีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 31 ตัวอย่างงานบางส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

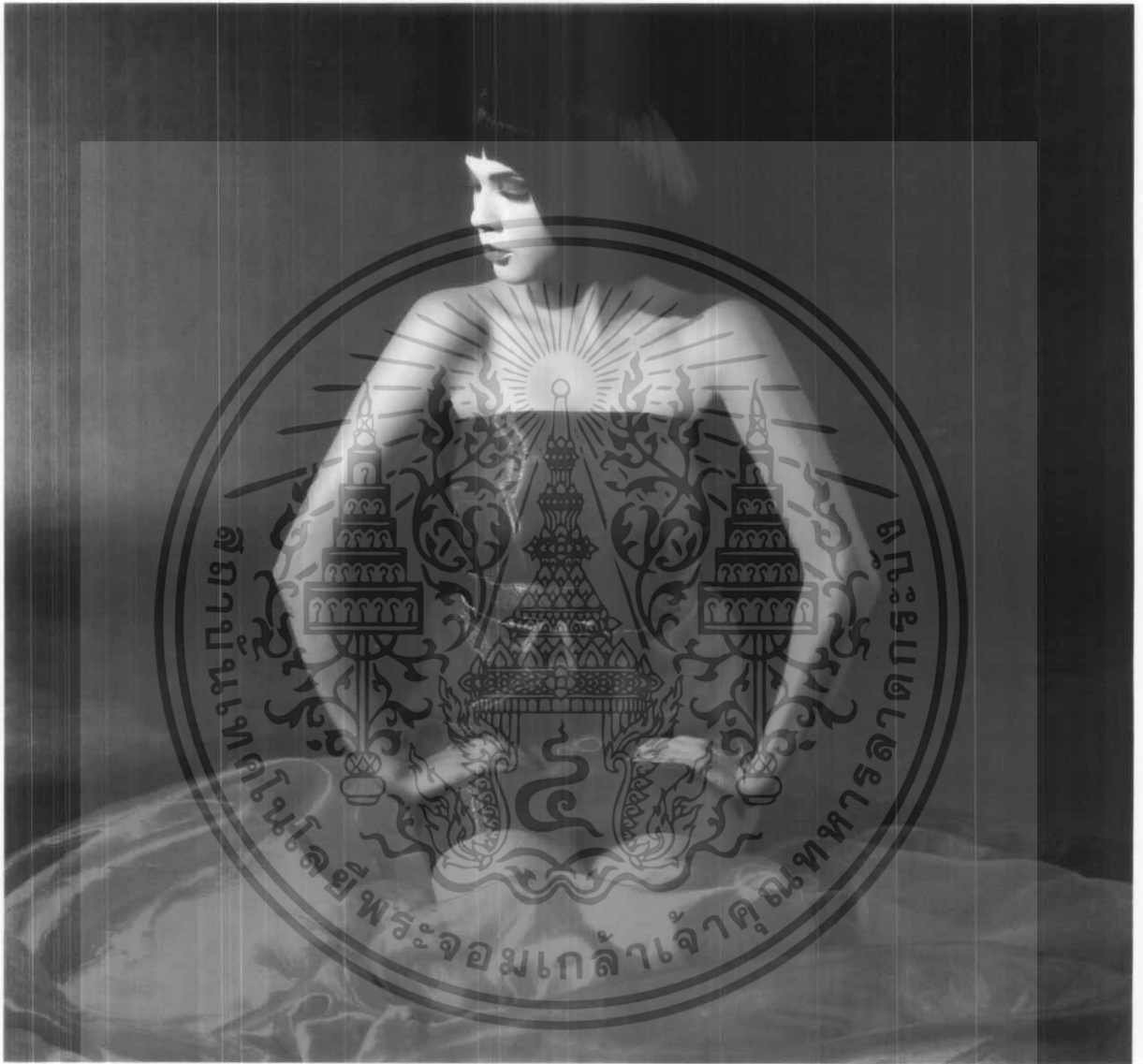
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 32 ภาพหุ่นจริง

จากผลงานเมื่อประเมินแล้วพบว่างานที่ได้ตรงตามที่เราต้องการ แต่อาจจะมีปัญหาในระหว่างการทำบ้างเล็กน้อย เช่น ในการสื่อสารกับแบบ การให้แบบทำความเข้าใจกับงานและอารมณ์ความรู้สึกของภาพโดยรวม ซึ่งเราก็ได้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าไปโดยการให้แบบ ดูแบบร่างเป็นตัวอย่าง ซึ่งสามารถช่วยได้มาก

และเมื่อวิเคราะห์งานทางด้านองค์ประกอบศิลป์ ผลงานชุดนี้มีการบ่งบอกถึงอารมณ์ที่มีความขัดแย้งกัน โดยการใช้แสงสีให้ตกระทบบนเสื้อผ้า ตัวแบบ และฉาก ซึ่งทำให้เกิดบรรยากาศที่มีสีสัน และแสดงถึงความสับสนวุ่นวายโดยรอบของแบบ เมื่อรวมกับการจัดทำทางของนางแบบที่นิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จึงทำให้ภาพของผลงานนั้นมีความกดดัน และอึดอัด ซึ่งทำให้ผลงานออกมาตรงตามกับชื่อและแนวคิด
รวมยอดของโครงการนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำ 44

บทที่ 5 บทสรุป

5.1 บทสรุป

ถ้าหากประเมินจากผลงานแล้วอาจกล่าวได้ว่าบรรลุดูประสงคที่ได้กล่าวเอาไว้เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งอาจจะพบปัญหานอกเหนือการควบคุม แต่ก็ผ่านมาได้ด้วยดี และผลงานที่ถ่ายออกมาทั้งหมดนั้นจะประกอบด้วย งาน 1 ชุดประกอบด้วยภาพ 12 ภาพใหญ่และหนังสือภาพประกอบ 1 เล่ม และทั้งหมดนั้นมีค่าใช้จ่ายโดยประมาณทั้งสิ้น

- ค่าเช่า back digital	9,000	บาท
- ค่านางแบบ	15,000	บาท
- ค่าเสื้อผ้า	2,000	บาท
- ค่าอุปกรณ์แต่งหน้าและทำผม	2,000	บาท
- ค่าอุปกรณ์ประกอบฉาก	6,000	บาท
- ค่าเดินทาง	2,000	บาท
- ค่าสวัสดิการ	1,000	บาท
- ค่าอัดภาพ	4,000	บาท
รวมทั้งสิ้น	41,000	บาท

เมื่อประเมินและวิเคราะห์ทางด้านองค์ประกอบและการสื่อความหมาย จากเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ในตอนแรกที่ต้องการให้ภาพนั้นมีความขัดแย้งกันในตัวของภาพเอง หมายถึง เราต้องการที่จะให้สีสันภาพในภาพนั้น มีความสดใส แต่ว่าเราจะให้แบบนั้นแสดงอารมณ์ที่เศร้า กอดัน ซึ่งจากผลงานแล้ว เราสามารถบรรลุดูประสงคได้ในระดับหนึ่ง แต่ว่าเรื่องที่ยังต้องปรับปรุงคือการที่ให้ภาพ โดยรวมนั้นมีความต่อเนื่องกันของอารมณ์ และท่าทาง รวมถึงการให้ความหมายแฝงของสีสันและท่าทางซึ่งจะทำให้โครงการชุดนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และสิ่งที่ทำให้เราพลาดไปก็เป็นเพราะการแบ่งเวลาที่ไม่มี ไม่มีการวางแผนการคิดและการดำเนินงานไม่มี รวมถึงเรายังไม่มีประสบการณ์ในการที่จะดึงจินตนาการความคิดให้ออกมาเป็นรูปธรรม จึงทำให้การดำเนินงานล่าช้า

5.2 ปัญหา

ปัญหานั้นเริ่มตั้งแต่ตอนแรกของการนำเสนอ โครงการที่เราไม่มีภาพ โดยรวมอยู่ในหัว เรานำเสนอ จากความคิดแล้วแตกออกมาเป็นภาพ และเนื่องด้วยเราประสบการณ์ในการทำงานยังไม่มี จึงทำให้ ขั้นตอนของการหาภาพ โดยรวมซ้ำและทำให้ขั้นตอนการทำงานอื่นๆ มีเวลาในการเตรียมงานไม่เต็มที่

ในขั้นตอนของการเตรียมงานมีปัญหาในการแทนสัญลักษณ์ที่จะนำมาสื่อ นางแบบมีปัญหาต้องหา แบบมาแทนใหม่อย่างกระชั้นชิดเนื่องจากเหตุสุดวิสัย ทำให้ภาพที่ออกมาไม่ใช่คนเดียวกันทำให้ส่งผล ต่องานคือขาดความต่อเนื่อง นอกจากนั้นก็เป็นเรื่องของการสื่อสาร ที่ไม่สามารถเข้าใจกันได้ เนื่องจาก นางแบบมีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษน้อย ส่วนการออกแบบเสื้อผ้าและการดูแลเสื้อผ้าในเวลาถ่าย งานไม่มีผู้รับผิดชอบโดยตรงจึงทำให้วุ่นวายและไม่ค่อยเป็นระบบเท่าไรนัก ขั้นตอนของการจัดฉาก ล้มเหลวอย่างมาก เราไม่สามารถจัดฉากให้มีความกลมกลืนกันของการถ่ายครั้งแรกและครั้งที่สอง ดังนั้นฉากที่ทำมาก็แทบไม่ได้ใช้งานเลย จึงถือว่าใช้เงิน โดยเปล่าประโยชน์ การจัดไฟไม่มีความหลาย หลาย มุมกล้องก็ขาดความหลากหลายทำให้เวลาเลือกรูปนั้นมีตัวเลือกที่จำกัด

ส่วนของขั้นตอนในการตกแต่งภาพนั้นเป็นการยากที่เราจะทำให้ภาพทั้งหมดมีโทนสีที่ใกล้เคียง กัน คือเราต้องมีการทดลองอัดมาดู โทนี่ก่อน ซึ่งจำนวนภาพทั้งหมดมีจำนวนมากและยังมีรูปเล่มที่ ต้องการความต่อเนื่องทั้งหมด ต้องทดลองอัดหลายครั้งทำให้เสียเวลาและเงินไปอย่างมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการที่ได้ผ่านการทำ โครงการนี้มาแล้ว เราได้ทราบถึงการทำงานที่ต้องการผู้ช่วยเพราะว่าตลอด การทำงานนี้เรารับผิดชอบผู้เดียวจึงทำให้การทำงานล่าช้า และไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร แต่ก็ยังมี ข้อคืออยู่บ้างคือเราได้งานที่สามารถพูด ได้อย่างเต็มปากว่าเป็นงานของเราเองทั้งหมดจริงๆ ในขณะที่ถ่าย งานนั้นเราต้อง ไม่ลืมที่จะถ่ายภาพเบื้องหลังให้เห็นวิธีการทำงานเพื่อที่เราสามารถที่จะเรียนรู้ ข้อผิดพลาดจากภาพเบื้องหลังได้

ทั้งนี้ทั้งนั้นในการทำงานควรเลือกงานที่เราสนใจเป็นอย่างมากเท่านั้น เพราะว่าเราต้องอยู่กับ มันนานเป็นเดือนๆ ซึ่งอาจทำให้เรานั้นหมดแรงผลักดันและไม่สนุกที่จะทำมันต่อไป ในเรื่องของ ค่าใช้จ่ายควรคิดและวางแผนก่อนใช้ให้ดี ควรมีเงินสำรองจากที่ตั้งเอาไว้ด้วยเพื่อให้งานออกมานั้นดี ที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ ในเรื่องของการจัดแสงก็ควรให้มีความหลากหลายและควรทดลองถ่ายมาก่อน เพื่อให้ง่ายต่อการจัดแสงในวันที่ถ่ายจริง เราควรมีทางออกในกรณีที่นางแบบไม่สามารถเข้าใจ เราอาจ แก้โดยการให้ดูภาพตัวอย่างเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจ

และเนื่องจาก โครงการถ่ายภาพนี้เป็นงานจบการศึกษาเราก็ควรทำมันอย่างเต็มที่ที่สุดกำลังเท่าที่จะมี ดังนั้นอย่าท้อและเสียใจหากมีอุปสรรค ขอให้เราทำเต็มที่ในส่วนของเรา นำสิ่งที่เราร่ำเรียนและสั่งสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มา 4 ปี ใช้ในการแก้ปัญหาที่เข้ามาให้อย่างดีที่สุด การมีสติในการทำงานทุกๆขั้นตอน และเรียนรู้จาก
สิ่งเหล่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

Charlotte Cotton “ Imperfect Beauty : The Making of Contemporary Fashion Photography” Victoria & Albert Pubns, 2000

“Comme des Garcons” <http://www.infomat.com/whoswho/isseymiyake.html> , January 18, 2007

Dorinne Kondo “The Aesthetics and Politics of Japanese identity in the fashion industry”
“Aesthetics and Politics in Fashion” pp.176-203

“Geisha” <http://www.japan-guide.com/e/e2102.html> , 8 March 2007

“Issey Miyake” <http://www.infomat.com/whoswho/isseymiyake.html> , January 18, 2007

“Japanese art” http://en.wikipedia.org/wiki/Japanese_art

“Japanese art and Western Influence”<http://www.euronet.nl/users/artnv/Janart.index.html> , 9 March 2007

Judi Cobb “ Geisha : The Life, the Voices, the Art” Alfred a Knopf Inc,1995

Laurence Benaim, Marie-Andree Jouve “Issey Miyake” Universe Publisher , 1997

“Nick Knight” <http://www.showstudio.com/contributors/192> , 23 May 2006

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวชลิตาภรณ์ ขามูล เกิดเมื่อวันอังคารที่ 2 ตุลาคม 2527

อยู่บ้านเลขที่ 669/14 หมู่ 5 ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จาก โรงเรียนตันตราภิรักษ์พิทยา จังหวัดชลบุรี

จากนั้นก็เข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา และจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จาก โรงเรียน
สาริต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศึกษา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

